

Pest 6/1853.

K. 513/783.

Edes Aranybácsi!

Igen csodálatos hogy Kovácsbácsi levele elvesszett, miután ő azt személyesen téve postára. Tartalmának veleje akorban mindössze is egy kérelem, hogy Aranybácsi újra hi (régton) válasszékban ad én a fölkeöltött levelemből a Szegegy papbácsira vonatkozó helyet. Ennek oka rejtély, de hiszem, hogy a Kovácsbácsi elvesszett levele s ravával elfek, sokat tesz az ember a nélkül hogy miértjét tudja; így tehát legyen szives a megújított kérelemnek minál előbb leget tenni; mert bár az úgy titkos, a nyit megvághatott hogy fontos, igen fontos. Szegegy papbácsi!

Mi sokat vesztettünk általa de ha magát nékem én is azt kérdem, vajjon miért Szegegy? Találkozá'sunkról pedig:

"Ké'szülnek piros körtre, kötfelől kérvülnék ottan hogy feljönnék, itten hogy lemennék Magyarán egyidőben lemennék, feljönnék Es nem leszen barta na, sem annak semennék"
Legalább a levélből azt vesztük ki hogy Aranybácsi, i

Oct 2 1883

1883

Handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, mostly illegible.

is strandkorik felsergo nagyon varjukast
a ma'vik eneket medy, majd birongosa fog tenni.

Mult levelemben a "Kieletnek" ... sziben az
ejrakat, az ejrakau helyett vott. Most tehát a kereset is,
meket ellököttem, s kiigazítam.

A ma holnap vi'ront hatá'ig!

re. eto tanitvanyja

Erika Domoka

119.

Kérelem

1. öton hangon.

To tettel engemet ká'ított ma. Tának
Melyet ké'nyvetetnek, erikaral kinalnak
Hogy, ha garajának benne kedve telne
Képeid sa'irvel is edent enekelne.

Az elött venkivem viselt gondot rolam
Nem is ily garaj de nem is szolga vottam
Az elött a' rivian a' szabad segekbe
Szaklottam dalommal, melyet i' föli köit edegre.

Handwritten signature or mark.

Ja nekem nem volt jobb nálam rablagnál
 Erősebb jobbról az vesztett szabadságnál
 és most megis elhagyta, oh mire juttattal
 Felbontatást öröm keserűbb a bánál!
 Kiad ha te elhagyok, csakrot esohot nekem
 A füveknél magra el nem tart már engem
 Szármagam is megmered, repülni nem tudok
 Kegyetlen sárának kessz prelául jutok
 Vagy fel jó asláonyham meg egy szer kegyetke
 Hagytam meg egy szer fejemet fölébe
 Ne hagyj, maratalekul ehé ignek halálra!
 Te tétel engemet kalitkás madárnak!

40 (120.)

Elválás Kézscsöl

El kell válnom! e sár a velőmet hársára
 El kell válnom tőled, örömhöznek hársára.
 Baráti kéz helyett vándorbot kézemben
 Jó kedv helyett teher s bánat görnyedtetengem.
 Kézre emben éted, könyeim úgy hullnak
 Hogy könyűim is rá megindulnak.
 "Mossd el a sár utam." (szóven szinte örül)...
 — De hogy mossa el is hagyta már kiderül.
 Sokszor megfordulok véges végig rérelek
 Somerője hagyok minden rugólok kértnek,
 Integyet meg füstöt, mint az utakelő
 Utam lobogtatott fehér búcsu kendő.
 Hogyha helyeden bár Sodomá is állna
 Minden viskának ró sóbálmányja válna
 Viskának nek, mert hisz ha bálványja lennék
 Örökösön feled, te reád nébhetnék.

Megyek

Ne gyek, ne gyek tovább, már süntöt sem látok
Itten veled te har, te vívőn pajtások!
Oh, mostoha sorosom, hogy elszakast talid!
... Szívparító buval, az utának eliditk...

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

[Extensive handwritten text, mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like 'Ez a...' and 'Az...' are faintly visible.]